



To jest trzecia część opowiadania.
Przeczytaj ją, a potem... Stwórz!

BOGATY CHŁOPIEC

„Myślę, że to magiczna miska, muszę natychmiast powiedzieć o tym mamie” – powiedział i pobiegł do domu tak szybko, jak tylko mógł. Opowiedział wszystko swojej starej matce. Ona się ucieszyła i powiedziała: „Mój łysy synku, mój kochany synku. Cieszę się, że udało ci się znaleźć magiczną miskę. Teraz, gdy masz trochę pieniędzy, nie powinieneś wszystkiego wydawać – musisz nauczyć się oszczędzać.” Kelołlan zaczął się śmiać. „Mamusiu, moja kochana mamusiu, nie martw się. Te pieniądze nigdy się nie skończą. Mam magiczną miskę. Mogę zdobywać coraz więcej monet, po prostu nalewając wody z miski. Będziemy mieć pyszne jedzenie każdego dnia. Teraz możemy prowadzić wspaniałe życie” – powiedział Kelołlan do swojej mamy. Jego matka już się nie cieszyła – zaczęła się martwić. Martwiła się, że jej syn zapomni o dobroci i stanie się kimś, kto nie dba o innych, kimś, kogo nikt nie kocha. Kelołlan nigdy nie słuchał swojej starej matki. Wkrótce Kelołlan stał się bardzo, bardzo bogaty – nawet król kraju był biedniejszy od niego. Zbudował wspaniały pałac, miał wielu służących i codziennie jadł najsmaczniejsze potrawy. Po pewnym czasie bogactwo zaczęło go psuć – marnował mnóstwo złota bez potrzeby. Jego matka powiedziała: „Mój łysy synku, mój łysy synku, posłuchaj mnie – musisz uważać, jak wydajesz pieniądze. Marnujesz je, podczas gdy są ludzie w potrzebie, którym możesz pomóc, jeśli tylko zechcesz.” Ale on nawet nie słuchał słów swojej matki. „Mam magiczną miskę i mogę robić, co tylko chcę.



*Zrób notatki z najważniejszych informacji zawartych w tekście!
Twoje notatki mogą mieć formę: mapy
myśli, tabeli, rysunku itp.*



To jest trzecia część opowiadania.
Przeczytaj ją, a potem... Stwórz!

Mogę mieć wszystko, czego zapagnę” – powiedział. „Magia miski nigdy się nie skończy, więc zawsze będę bogaty i nigdy nie stracę pieniędzy. To ja byłem tym szczęściarzem, który znalazł magiczną miskę, więc nie muszę się nią dzielić z innymi. Oni też mogą iść nad rzekę i znaleźć swoją magiczną miskę – jeśli potrafią” – powiedział do swojej matki. Jego matka bardzo się zasmuciła, opuściła pałac i wróciła do ich starego, małego domku. Ludzie zaczęli tracić zainteresowanie Kełoglanem z powodu jego pychy i złego zachowania. Zmienił się, odkąd stał się bogaty. Nigdy nie pomagał ludziom, nawet tym, którzy byli jego przyjaciółmi. Wkrótce ludzie zaczęli mówić, że Kełoglan był lepszym człowiekiem, kiedy był biedny, a teraz nikt nie lubi nowego, zepsutego Kełoglana. Ale Kełoglan nie przejmował się tym, co mówili o nim inni. Myślał tylko o tym, żeby mieć coraz więcej pieniędzy.



*Zrób notatki z najważniejszych informacji zawartych w tekście!
Twoje notatki mogą mieć formę: mapy
myśli, tabeli, rysunku itp.*